

[Bomholt.]

„Debatten i Danmark har hidtil været en smule forceret, og det har næsten med nødvendighed medført, at der her og der er taget for absolutte standpunkter uden blik for samtlige de muligheder, der foreligger, at der er fremsat formodninger, der kun er formodninger, og at visse blade, hvis redaktioner skulle have betingelse for at tænke i flere nuancer, har tegnet et temmelig groft og primitivt billede.“

Jeg har ikke tænkt på det ærede medlem med disse ord og forstår ikke, hvorfor det ærede medlem reagerede. Da det ærede medlem nu har talt, kan jeg sige som min opfattelse, at det ærede medlems tale gav det hovedindtryk, at det var en partipolitisk tale, at det partipolitiske indtog en langt stærkere stilling i talen end det nationale indlæg, der sigtede imod midterlinjen. Men denne partimæssige linie har det ærede medlem selvfølgelig ret til at følge.

Jeg udtale min personlige tilslutning til den norske stortingspræsidents udtalelse. Det falder ikke unaturligt for en dansk folketingsformand at udtale sig sådan.

Når det ærede medlem udtalte den besynderlige sætning, at stortingspræsidentens opfattelse rimeligvis ikke har gjort indtryk på udenrigsminister Lange, er dette udtryk for en personvurdering, som det ærede medlem vistnok ved nærmere eftertanke ikke vil fastholde. Jeg har selvsagt ikke med min udtalelse tilsigtet en forringelse af den position, de øvrige ministre i Norge indtager. Jeg nærer den højeste agtelse for statsminister Gerhardsen — han er en lysende skikkelse i nordisk politisk liv — og for udenrigsminister Halvard Lange, der i disse dage, efter alt hvad vi ved, arbejder for den tanke, der forener os. Men dette var kun et par sidebemærkninger.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har i den grad solidariseret sig med det sovjet-russiske standpunkt gennem alle dets faser, at det er ufrugtbart at føre en diskussion med det ærede medlem. At det ærede medlem skulle kritisere en russisk-kommunistisk foreteelse, er lige så utænkeligt som en cirkelrund firkant. Det er ikke det ærede medlems ærgerrighed at give udtryk for opfattelser dækkende dansk selvstændighed i forhold til omverdenen. Det ærede medlems opfattelser svinger med faserne i russisk udenrigspolitik og vil formentlig fortsat gøre det. I dag forekom det mig iøvrigt, at det ærede medlems tale var mærkelig tom — en tomhed, der maskeeredes med forskellige spredte angreb.

Hvad angår den omtalte artikel i „Dagens Nyheter“, har statsminister Tage Erlander svaret herpå i en artikel, der i dag står i et dansk blad, i „Berlingske Tidende“, side 2. Statsminister Erlander oplyser følgende overfor „Dagens Nyheter“:

„Det svenske tilbud om et forsvarsforbund havde som grundlæggende tanke, at et angreb på Danmark eller Norge skulle medføre en udløsning af alle de svenske militære ressourcer på samme måde, som var angrebet rettet mod svensk territorium.“

Men det, at en sådan tilfældig avisartikel føres frem og placeres i talen, karakteriserer den jo på sin vis.

Det ærede medlem forklarede og forsvarede den holdning, Sovjetrusland havde indtaget i De Forenede Nationer under de løbende forhandlinger. Det må selvsagt være Ruslands egen sag, hvordan Sovjetrusland ønsker, man skal se på dets stilling, men det forekommer mig, at det var en meget mangelfuld redegørelse, det ærede medlem gav, idet det ærede medlem udelukkende fremlagde et stof, der er kendt fra russisk side, men ikke gav nogen som helst redegørelse for de forslag, Rusland havde stemt ned. Min bemærkning er altså således at forstå, at det billede, der er givet af Sovjetruslands holdning i De Forenede Nationer, er meget ensidigt tegnet, men når det ærede medlem samtidig ønsker et afrustet Danmark, tager det sig unægtelig lidt kedeligt ud. Det ærede medlem taler så energisk for sin opfattelse som ulven for rødhætte.

Og det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft forstærkede i sin tale propagaandaen. Det var en, synes jeg, mærkelig tale, hvis grundtanke var den, at vi her i Norden tilstræbte krig. Det er jo en ganske urimelig opfattelse. Det er jo en ganske urimelig mistæneliggørelse af Danmarks og Nordens stilling. Er det det ærede medlems opfattelse og ønske, at vi skal black-listes overfor Rusland? Er det det ærede medlems mening at forstærke mistæneliggørelsen, at føre sin lille kolde krig herind i parlamentet? Jeg ville ønske, at det ærede medlem havde holdt sin pacifistiske prædiken et andet sted.

Og så vil jeg spørge det ærede medlem: vil det ærede medlem finde det rimeligt, at Rusland angriber os, såfremt vi indgår en skandinavisk forsvarspagt med de formål, der her tydeligt er klarlagt? Vil det ærede medlem finde det rimeligt og rigtigt, at Rusland går angrebsvis til værks her?